

De få og løsrevne lande, hvor Danmark står isoleret, er vores vigtigste allierede, USA, der kom os til undsætning under Anden Verdenskrig, den eneste militære supermagt, vi har i dag. Det er England, som vi fulgtes ind i EF sammen med i sin tid i 1972. Det er lande som Island, som vi vel også har et vist fællesskab med, det må hr. Frank Jensen vel erkende, hvis han ellers hørte efter. Det er de østeuropæiske lande, som man vel må regne med at Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten gerne vil have ind i EU. Det er lige netop de lande, der er med i den her aktion, og som stiller forskellige militære bidrag.

Kl. 15.25

Det er vel ikke helt uvigtigt, hvad lande som England, USA og de østeuropæiske lande gør, hvad Island gør, hvad en række andre europæiske lande, der støtter det her, gør. Det er vel ikke helt uvæsentligt. Det er vel ikke bare tilfældige lande. Det tror jeg ikke hr. Frank Jensen vil have lyst til at forklare sine socialdemokratiske kolleger i de lande.

Så spørger hr. Frank Jensen: Hvorfra er det notat, som jeg er kommet i besiddelse af? Jeg har ikke noget notat. Det har jeg gentaget flere gange. Jeg har en tale, som den norske statsminister har holdt i dag i Stortinget, som kan tages ned fra internettet, hvor der står, og jeg har citeret det flere gange, at fraværet af en ny sikkerhedsrådsvedtagelse indebærer ikke uden videre, at militære operationer derved er i strid med folkeretten, og så konkluderer han, at Norge ud fra en politisk helhedsvurdering ikke vil være med. Danmark har konkluderet anderledes. Ud fra en politisk helhedsvurdering vil Danmark gerne være med. Det er sagens kerne.

Det, der er det afgørende her, er ikke forskellige folkeretlige definitioner. Det, der er det afgørende, er, om vi føler politisk, at tiden nu er inde til at afvæbne Saddam Hussein. Nu er der en aktion i gang: Vil vi være med i den? Det er det, vi skal stemme om i dag. Det vil Socialdemokraterne ikke, fordi de har stillet sig uden for døren ligesom under fodnotepolitikken. Der er det så bare, at jeg må konkludere, at det ikke er seriøst, når man vil bruge tiden her i Folketinget på at diskutere jura, når det hele handler om en politisk vurdering, som vi er uenige om.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er lidt underligt, at hr. Peter Skaarup kan få sig selv til at sige, at det her alene er spørgsmål

om politiske holdninger og uenigheder og ikke har noget med folkeret at gøre. Hvis det var et ganske almindeligt beslutningsforslag, så havde Folketinget næppe brugt, ja, det ender med, det bliver to gange 11 timer på at drøfte det. Det er jo netop, fordi der er et meget afgørende folkeretligt aspekt, et brud på folkeretten, der er årsag til, at Folketinget bruger så meget tid på det. Derfor synes jeg, at det vil være rimeligt, at hr. Peter Skaarup fremlægger det notat, som han og Venstre oprindeligt tog udgangspunkt i, fordi det vil være meget afklarende for, hvordan hr. Peter Skaarup er blevet bibragt en fejlagtig opfattelse, som han har forsøgt at give udtryk for over for Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald, og så er det hr. Keld Albrechtsen, og efter ham er der stadig yderligere spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Peter Skaarup siger, at det her er et spørgsmål om politisk uenighed. Nej, det er noget helt andet, må jeg sige til hr. Peter Skaarup. Det her er et spørgsmål om forskellen på sandt og usandt. Det her er, når man går ud og siger noget til et Folketing og til en offentlighed, der er usandt, og forstået jeg bevidst usandt, og man ikke vil sige undskyld.

Når man er grebet i at tale usandt som folketingsmedlem, så mister man meget af sin autoritet ikke kun i den aktuelle debat, for det er klart, at så kommer der en overvejelse, der hedder, om det her er hr. Peter Skaarups sædvanlige måde, når vi diskuterer, og i forhold til hele diskussionen om krigen: Er det hr. Peter Skaarups måde at nærme sig sagen på, at han end ikke har sat sig ind i den?

Det var tydeligt for enhver, der hørte udenrigsministeren, at hr. Peter Skaarup blev sat noget så eftertrykkeligt på plads, i form af at den konklusion, som hr. Peter Skaarup ikke har villet nærme sig, er helt entydig. Jeg skal bare gentage den: Der er efter norsk opfattelse ikke noget folkeretligt grundlag for magtanvendelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er da helt uhyggeligt, at efter at det er blevet afsløret, at hr. Peter Skaarup førte Folketinget bag lyset, går han herop igen og gør et nyt forsøg på at føre Folketinget bag lyset. Jamen det er